

گزارش «ایران» از تبعات درمان محور بودن نظام سلامت و کم توجهی به شبکه بهداشتی

لزوم تغییر ریل نظام سلامت از حوزه درمان به حوزه بهداشت

مطالعات مختلف نشان داده یک دلار هزینه در بهداشت باعث صرفه جویی هفت دلاری در بخش درمان خواهد شد

در گفت و گوی «ایران» با وزیر علوم، تحقیقات و فناوری دلایل و پیامدهای کاهش متقاضیان تحصیلات تکمیلی بررسی شد

دغدغه اشتغال مهم‌تر از مدرک

یکی از مسائلی که امکان ایجاد چالش برای جامعه علمی آینده را دارد، کاهش آمار تعداد دانشجویان در مقطع ارشد و دکترا است. این مسأله‌ای است که وزیر علوم، تحقیقات و فناوری آن را تأیید می‌کند. گزینه‌ای که ممکن است روی دیگری هم داشته باشد و آن خوابیدن تب تحصیلات تکمیلی و اشتغال آفرینی زودتر جوانان باشد.

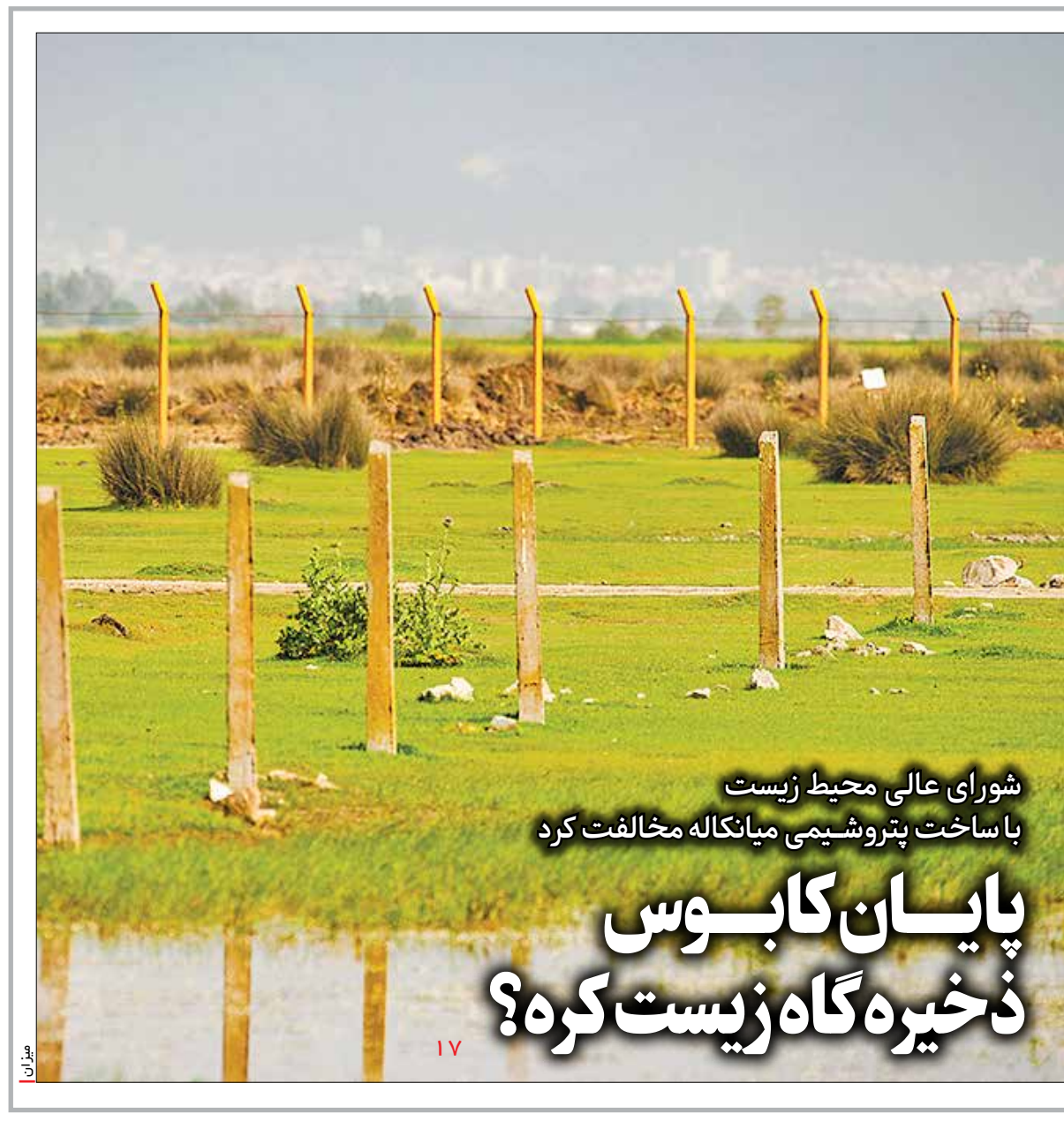
آغاز اجرای مصوبات سفر رئیس‌جمهور به چهار محل و بختیاری

مکیسوز عالی سوانح راه‌آهن علت حادثه قطار را اعلام کرد

انسداد مسیر تخطی از سرعت مجاز

علت حادثه خروج قطار مسافری مشهد - یزد از ریل، بر اساس گزارش اولیه کمیسیون عالی سوانح راه‌آهن انسداد مسیر حرکت قطار مسافری توسط بیل مکانیکی و تخطی از سرعت تعیین شده از سوی لکوموتیوران اعلام شد. این کمیسیون از لحظه وقوع سانحه ضمن حضور در محل، نسبت به بررسی شواهد و قرائن میدانی و مستندات مربوطه از جمله مکالمات ضبط شده مأموران، وقایع ثبت شده...

۱۹

شورای عالی محیط زیست
 با ساخت پتروشیمی میانکاله مخالفت کرد

پایان کابوس ذخیره گاه زیست کره؟

بدی است؟ او در پاسخ به این سؤال می‌گوید: «البته بستگی به مرکز نگهداری سالمندان دارد. ثانیاً بستگی به شرایط سالمند، شرایط خانواده و مراقبان دارد. بنابراین ما همین طوری نمی‌توانیم بگوییم یک جایی خوب یا بد است. باید شرایط را ارزیابی کنیم و ببینیم سالمند چه مراقبتی نیاز دارد و تا چه حد آن مراقبت را خانواده‌اش می‌تواند فراهم کند. بعد اگر دیدیم خانواده قادر نیست، می‌شود از مراکز اقامتی روزانه و توانبخشی روزانه یا طولانی مدت استفاده کرد. پس مسأله صفر و صد نیست که بگوییم خانه سالمندان جای خوبی است یا نیست، ما معمولاً به لحاظ فرهنگی به خانه سالمندان به عنوان آخرین مرحله نگاه می‌کنیم، یعنی همیشه فکر می‌کنیم وقتی فرد به خانه سالمندان می‌رود، فراموش می‌شود. در حالی که می‌تواند این طور نباشد و سالمند در مقطعی نیاز به نگهداری ۲۴ ساعته پیدا کند. نباید به خانه سالمندان به عنوان مکانی برای قبل از مرگ نگاه کرد. چنین جایی می‌تواند یک جای موقت برای نگهداری سالمند باشد تا خانواده بتواند خودش را مدیریت کند.»

اما آیا خانه‌های سالمندانی که ما در کشور داریم این نیازها را برآورده می‌کنند؟ یعنی محلی برای توانبخشی، توانمندسازی و مراقبت‌های پزشکی هستند؟ وی در این باره می‌گوید: «من نمی‌توانم به این سؤال جواب کاملی بدهم چون اطلاعاتم در این باره کافی نیست ولی فکر می‌کنم خانه‌های سالمندان استانداردهای کافی را برای مراقبت ندارند. البته آنها هم مشکلات خودشان را دارند. هزینه‌های زیاد و درآمد کمی دارند و حمایت‌های دولتی و بیمه هم به هیچ عنوان کافی نیست. بیمه‌های عمر که سالمندان از کار افتادگی به کارشان بیاید، اندک است و این چرخه معیوب باعث می‌شود این مراکز به خانه‌هایی که فقط فرد را نگه می‌دارند و جنبه توانبخشی ندارند، تبدیل شوند. همه اینها موجب می‌شود برخی فکر کنند خانواده‌ای که سالمندش را به خانه سالمندان سپرده از او دست شسته و فراموشش کرده و در حقیقت کلماتی که می‌تواند این طور نباشد و سالمند در مقطعی نیاز به نگهداری ۲۴ ساعته پیدا کند. نباید به خانه سالمندان به عنوان مکانی برای قبل از مرگ نگاه کرد. چنین جایی می‌تواند یک جای موقت برای نگهداری سالمند باشد تا خانواده بتواند خودش را مدیریت کند.»

اما آیا خانه‌های سالمندانی که ما در کشور داریم این نیازها را برآورده می‌کنند؟ یعنی محلی برای توانبخشی، توانمندسازی و مراقبت‌های پزشکی هستند؟ وی در این باره می‌گوید: «من نمی‌توانم به این سؤال جواب کاملی بدهم چون اطلاعاتم در این باره کافی نیست ولی فکر می‌کنم خانه‌های سالمندان استانداردهای کافی را برای مراقبت ندارند. البته آنها هم مشکلات خودشان را دارند. هزینه‌های زیاد و درآمد کمی دارند و حمایت‌های دولتی و بیمه هم به هیچ عنوان کافی نیست. بیمه‌های عمر که سالمندان از کار افتادگی به کارشان بیاید، اندک است و این چرخه معیوب باعث می‌شود این مراکز به خانه‌هایی که فقط فرد را نگه می‌دارند و جنبه توانبخشی ندارند، تبدیل شوند. همه اینها موجب می‌شود برخی فکر کنند خانواده‌ای که سالمندش را به خانه سالمندان سپرده از او دست شسته و فراموشش کرده و در حقیقت کلماتی که می‌تواند این طور نباشد و سالمند در مقطعی نیاز به نگهداری ۲۴ ساعته پیدا کند. نباید به خانه سالمندان به عنوان مکانی برای قبل از مرگ نگاه کرد. چنین جایی می‌تواند یک جای موقت برای نگهداری سالمند باشد تا خانواده بتواند خودش را مدیریت کند.»

اما آیا خانه‌های سالمندانی که ما در کشور داریم این نیازها را برآورده می‌کنند؟ یعنی محلی برای توانبخشی، توانمندسازی و مراقبت‌های پزشکی هستند؟ وی در این باره می‌گوید: «من نمی‌توانم به این سؤال جواب کاملی بدهم چون اطلاعاتم در این باره کافی نیست ولی فکر می‌کنم خانه‌های سالمندان استانداردهای کافی را برای مراقبت ندارند. البته آنها هم مشکلات خودشان را دارند. هزینه‌های زیاد و درآمد کمی دارند و حمایت‌های دولتی و بیمه هم به هیچ عنوان کافی نیست. بیمه‌های عمر که سالمندان از کار افتادگی به کارشان بیاید، اندک است و این چرخه معیوب باعث می‌شود این مراکز به خانه‌هایی که فقط فرد را نگه می‌دارند و جنبه توانبخشی ندارند، تبدیل شوند. همه اینها موجب می‌شود برخی فکر کنند خانواده‌ای که سالمندش را به خانه سالمندان سپرده از او دست شسته و فراموشش کرده و در حقیقت کلماتی که می‌تواند این طور نباشد و سالمند در مقطعی نیاز به نگهداری ۲۴ ساعته پیدا کند. نباید به خانه سالمندان به عنوان مکانی برای قبل از مرگ نگاه کرد. چنین جایی می‌تواند یک جای موقت برای نگهداری سالمند باشد تا خانواده بتواند خودش را مدیریت کند.»

گاهی چاره‌ای جز مراکز مراقبت از سالخوردگان نیست

خانه‌ای برای سالمندان

ترانه بنی‌عقوب
 گزارش نویسنده

خاله خانم این روزها تنهای تنها مانده. بی‌پناه و با حافظه‌ای که تقریباً پاک شده است. ۲۸ ساله بود که شوهرش فوت کرد و در ۴۰ سالگی تنها پیش‌ش مرطبی را از دست داد. شوک خیلی بدی بود اما خاله خانم قوی بود و از هم نپاشید. شوهرش شغل خوبی داشت و خانه‌ای برایش به جا گذاشته بود و حقوق بازنشستگی که کفاف زندگی‌اش را می‌داد. سال‌ها تنها زندگی کرد. خانه‌اش زیبا بود. خودش شیک پوش بود. سفر می‌رفت و هیچ وقت کسی شنید که از تنهایی‌اش گلیه کند. تا اینکه این روزها در ۸۰ سالگی خوشاوندانش یعنی خواهرزاده‌هایش که اتفاقاً آنها هم سن و سالی‌اشان گذشته، فهمیده‌اند خاله خانم بدجوری تنها و مستأصل مانده و همسایه‌هایش که به اسم کمک به او یا جلو گذاشته از او کلابرداری می‌کنند. اوایل همه فکر می‌کردند زن و شوهر همسایه دوست خاله خانم هستند و او هم مغرورتر از آن بود که از فامیل کمک بخواند. انگار می‌خواست هیچ وقت تصویر آن زن قوی و مستقل توی ذهن دیگر یاد فرونرزد. خواهرزاده‌اش بعد از کمی تحقیق فهمید، زن و شوهر همسایه به بهانه کمک به او مدت‌هاست حساب بانکی‌اش را خالی می‌کنند.

کمی بیشتر که به خاله خانم نزدیک شدند، فهمیدند این روزها حافظه خوبی ندارد و تنها ماندنش دیگر جایز نیست. چند وقتی گذشت و خاله خانم به همان حافظه نیمه پاک شده برایشان گفت که مدتی بوده نمی‌توانسته از عهده آموزش بر بیاید و از زن و مرد همسایه برای درمان و این طرف و آن طرف رفتن کمک می‌گرفته است. خواهرزاده‌ها تصمیم گرفتند چند وقتی خاله را پیش خودشان ببرند. اما خواهر ۷۰ ساله بعد از مدتی گفت که توان نگهداری از خاله را ندارد، خودش سالمند است و نمی‌تواند رسیدگی مناسبی بکند.

برایش پرستاری گرفتند اما پرستار هم از عهده این کارها بر نمی‌آید و آن یکی خواهرزاده هم اصلاً امکان نگهداری شبانه روزی از او را ندارد و حالا

شاید اگر معصومه چند ماهی استراحت کند، دوباره بتواند پذیرای مادرش باشد. آیا در برخی مواقع و در شرایط خاص هم نمی‌توانیم لاقبل به طور موقت از این خدمات استفاده کنیم؟

دکتر عالیه شکر بیگی، جامعه شناس، عضو هیأت علمی دانشگاه تهران و پژوهشگر در حوزه سالمندی مسأله را این گونه تحلیل می‌کند: «ما در فرهنگی بزرگ می‌شویم که مودت و رحمت ویژگی بارز آن است. در این فرهنگ وجود سالمندان به مثابه سرمایه اجتماعی برای ما ارزشمند و حضورشان باعث انسجام است. سرمایه اجتماعی یعنی حضور سالمندان در خانه با ارزش، اعتمادآزا و مشارکت‌زاست و زمینه‌های اجتماعی برای سایر اعضای خانواده فراهم می‌کند. حالا اگر این افراد را به خانه سالمندان بسپاریم آیا کار درستی کرده‌ایم؟ من با آن موافق نیستم. یک سالمند را که فرزند و خویشاوند دارد جایز نیستیم که بیشترین درد و ناراحتی یعنی احساس تنهایی را متحمل شود، جایز نیست. طبعاً با وجود خویشاوند این کار ظلم در حق سالمند است اما زمانی فرد سالمند تلاش مان را بکنیم تا به او کمک کنیم، اگر سالمند کسی را ندارد مثلاً حتی نمی‌تواند غذایی برای خودش درست

همه اعضای خانواده باید به عضو سالمندان کمک کنند و این طور نباشد که یک نفر از سالمند نگهداری کند و بقیه به فکر زندگی خودشان باشند. اگر یکی توان مالی دارد، دیگری توان نقل و انتقال و کمک پزشکی دارد یا یکی می‌تواند در خانه خودش از او مراقبت کند. هر کس به سهم خودش و بر اساس توانایی خودش باید کاری انجام دهد و از این کمک‌گرفتن از دیگران هم ابایی نداشته باشد. این کمک خواستن اگر در حلقه خانواده و فامیل باشد، می‌تواند خیلی مفید باشد، یعنی مراقبت کننده از دیگران بخواهد به او کمک کنند